

Tadeusz Śliwa, Szmyd Wojciech (1876–1930) [w:] Tekstowa kartoteka osobowa przemyslan, pod red. Anny Siciak – na stronie Przemyskiej Biblioteki Publicznej

Szmyd Wojciech (1876–1930) ks. prof. teologii moralnej.

Ur. się 10 IV 1876 r. Pochodził z Haczowa k. Krośna. Był synem rolnika Pawła. Maturę uzyskał w Sanoku w 1896 r. Bezpośrednio potem jako alumn Sem. Duch. w Przemyśle studiował teologię do 1900 r., w którym 22 VII 1900 został wyświęcony na kapłana. Po półtorarocznym wikariacie w Rudniku n. Sanem, w okresie od 10 III do 6 XII 1902 r. formalnie był wikarym w Miejscu Piastowym, a faktycznie z nominacji bpa ordynariusza J. Pelczara, kierownikiem domowego studium gimnazjalnego i zarazem wicedyrektorem Zakładu Wychowawczego założonego i prowadzonego przez ks. B. Markiewicza dla ubogich chłopców. Wobec różnicy poglądów na temat zasad prowadzenia zakładu między nim a ks. Markiewiczem, został przez biskupa odwołany i prawie do końca lutego 1903 był wikarym w Ostrowie k. Przeworska. Od lutego 1903 do 15 VI 1906 r. pogłębiał studia teologiczne w Wiedniu zwieńczone doktoratem z teologii. W okresie studiów wiedeńskich przysyłał do „Echa Przemyskiego” korespondencje informujące o ówczesnych ważniejszych wydarzeniach, głównie kościelnych. Po powrocie był kapelanem biskupa Pelczara i rozpoczął wykłady z socjologii, a w konsystorzu biskupim sekretarzem, co wykonywał do 1 IV 1909 r., kiedy został profesorem teologii moralnej w Diecezjalnym Instytucie Teologicznym. W konsystorzu został referentem, co oznaczało dożadne rozwiązywanie i załatwianie różnych spraw.

W 1911 r. – okresie rozkwitu Związku Katolicko-społecznego wszedł do jego Rady Diecezjalnej. Należał też do kolegium sędziów do spraw małżeńskich. Na przełomie pierwszego i drugiego dziesięciolecia XX w. prawdopodobnie redagował diecezjalne czasopismo wychodzące 2 razy w tygodniu – „Echo Przemyskie”. W trakcie I wojny światowej, w 1915 r. krótko był internowany przez wojska rosyjskie. W ciągu jednego semestru 1916/1917 r. wykładał historię Kościoła, poprzednie obowiązki dydaktyczne i administracyjne wykonywał do śmierci, która dopadła go niespodziewanie w czasie pobytu w Szebniach. Spośród kilkunastu artykułów opublikowanych przez niego najwięcej uwagi poświęcił kwestii społecznej, moralistyce i jeden szerzeniu oświaty wśród ludu, o czytelnich ludowych, pogadankach i wykładach. („Kronika Diecezji Przemyskiej” R. 7: 1907, s. 319-332).

Bibliografia: Śliwa T., *Słownik polskich teologów katolickich*, t. 7 (1983), s. 226-227 [tamże bibliogr.]